

पर्यटन प्रवर्द्धन गर्न 'कुन्छाल क्याम्पिङ'

विकास संवाददाता

थाहानगर

पर्यटकीय गाउँ 'कुन्छाल'लाई पर्यटकहरू माझ चिनाउनका लागि राष्ट्रिय रूपमै 'कुन्छाल क्याम्पिङ' थालिएको छ । मकवानपुरको थाहा नगरपालिका वडा नम्बर १ मा रहेको कुन्छाललाई देश विदेशमा चिनाउनका लागि नेपाल पर्यटन बोर्ड तथा ट्रेकिङ एजेन्सिज एसोसिएसन अफ नेपाल (टान)को सहयोगमा ग्रामिण पर्यटन प्रवर्द्धन मञ्च (मिटोफ)ले यो अभियान संचालन गरेको हो । मिटोफका पदाधिकारीहरू सहितको टोली ५ फागुनमा कुन्छालमा रहेको होम स्टेमा आएर हुन । मिटोफका अध्यक्ष राम सापकोटा ग्रामिण पर्यटन प्रवर्द्धनको लागि पर्यटन व्यवसायी र पत्रकारहरूको टोलीको नेतृत्व गर्दै कुन्छाल आएका हुन् ।

कुन्छाल आइपुगेका मिटोफ अध्यक्ष सापकोटाले मकवानपुरकै 'पर्यटकीय प्रडक्ट' भएको कुन्छाल गाउँ र नजिकका क्षेत्र उत्कृष्ट रहेको प्रतिक्रिया दिए । उनले भने-'हामीले 'पर्यटकीय प्रडक्ट' भएको क्षेत्रको प्रवर्द्धन गर्ने काम गर्छौं,

त्यसकै लागि हामी कुन्छाल आएका हौं ।' मिटोफले वर्षेपिच्छे मुलुकको उत्कृष्ट पर्यटकीय गन्तव्य छनोट गरी त्यसको

प्रवर्द्धन गर्ने काम गर्दछ । सन् २०१८ का लागि थाहानगरको कुन्छाल पर्यटकीय गन्तव्य गाउँ घोषणा भएको छ । कुन्छालसंगै स्याङ्जा पिरलेक र धादिङको सिद्धलेक सलाङलाई पर्यटकीय गाउँको रूपमा घोषणा गरेको थियो । मुलुकमा अब सबैभन्दा भरपर्दो व्यवसाय पर्यटन भएको बताउँदै अध्यक्ष सापकोटाले अब पर्यटकीय महत्त्व बोकेको क्षेत्रको मार्केटिङमा लागू पर्ने बताए । यसका लागि थाहानगरको कुन्छाल पर्यटकीय बजारमा बिकने विशेषता भएको गाउँ भएको उनको भनाई रहेको थियो । ग्रामिण पर्यटन प्रवर्द्धनको लागि क्रियाशील मिटोफको टोली ५ र ६ फागुनका लागि थाहा नगरपालिकाको कुन्छाल आएको हो । यहाँको पर्यटन प्रवर्द्धनका लागि अध्ययन अवलोकन भ्रमण गर्न उनीहरू आएका हुन् ।

कार्यक्रममा मिटोफका पूर्व अध्यक्ष शिव लामिछानेले मकवानपुरको थाहा नगरपालिका पर्यटन प्रवर्द्धनका लागि होम स्टे संचालन बनाएर अघि बढ्न सक्ने नगरपालिका भएको बताए । लामिछानेले भने-'थानकोटबाट वित्लाङ, कुन्छालहुँदै

दामनपालुङसम्मको रूट निकै प्रभावकारी हुन्छ । एउटै नगर भइकन पनि साँस्कृतिक तथा वातावरणीय विविधताका कारण यहाँ पर्यटन प्रवर्द्धनका लागि सहज हुने लामिछानेले बताए । थाहानगरको साथै इन्द्रसरोवरसम्म पर्यटकीय पहुँच विस्तार गर्न सके यस क्षेत्रको समृद्धि पर्यटन उद्योगबाटै सम्भव भएको उनको भनाई थियो । देशमै कास्की जिल्लापछिको दोस्रो पर्यटकीय लगानी भएको मकवानपुरमा योजनावद्ध रूपमा पर्यटन विकासको लागि काम गर्नुपर्ने बताए । उनले मकवानपुरको पर्यटन प्रवर्द्धनमा पूर्व स्थानीय विकास अधिकारी भुवन प्रकाश विष्टको ठूलो योगदान रहेको सम्झे । ट्रेकिङ एजेन्सिज एसोसिएसन अफ नेपाल (टान) का अध्यक्ष नवराज दाहालले अहिले घुमघामका लागि सवारी साधनमा भन्दा बढि आकर्षण ट्रेकिङमा भएकोले त्यसका लागि कुन्छाल गाउँ र आसपासको क्षेत्रहरू प्राकृतिक रूपमै 'पर्यटकीय प्रडक्ट' भएर वरदानको रूपमा रहेको बताए । वित्लाङका होम स्टेदेखि कुन्छाल हुँदै नगरका कहाँ कहाँ होम स्टे

बाँकी पृष्ठ ५ मा

थाहाको दोस्रो नगरसभा आगामि चैत्र २३ गते

विकास संवाददाता

थाहा नगरपालिकाको दोस्रो नगर सभा आगामि चैत्र २३ गते हुने भएको छ । थाहा नगर कार्यपालिकाको बैठकले नगरसभाको मिति तोकेको हो । स्थानीय सरकार संचालन ऐन २०७४ अनुसार वर्षमा दुईपटक नगरसभा संचालन गर्नुपर्ने प्रावधान भए अनुसार सम गर्न लागिएको हो ।

२३ चैत्रमा संचालन गरिने नगर सभाबाट पारित गर्नको लागि शिक्षा ऐन, सहकारी ऐन लगायतको ऐनको मस्यौदा तयारी थालिएको छ । मस्यौदाको लागि नगरको विधायन समितिलाई जिम्मा दिइएको छ ।

फागुन २८ बाट बसिफाँटको रजत जयन्ती मनाइने

विकास संवाददाता

मिमफेदी गाउँपालिका ९ मा रहेको बसिफाट माविले स्थापनाको २५ वर्ष पुगेको अबसरमा विभिन्न कार्यक्रम गरि रजत जयन्ती उत्सव मनाउने भएको छ । फागुन २८ देखि ३० सम्म विभिन्न कार्यक्रम गरि बिद्यालयले रजत जयन्ती मनाउन लागेको हो । २८ गते उद्घाटन सङ्घित, रचास्थ सिधिर, बिज्ञान प्रदर्शनी, धिक्कला प्रदर्शनी, पूर्व विद्यार्थी भलिबल प्रतियोगिता, मावि स्तरीय एकल गायन प्रतियोगितालगायतको कार्यक्रम संचालन गरिने विद्यालयले जनाएको छ ।

पाहुनलाई स्वागत । तस्वीर: विकास

JolOm t 36gf btff; DaGwl
h?/l ; rgf ll

जन्म दर्ता बालबालिकाको नैसर्गिक अधिकार हो । जन्मेको ३५ दिन भित्रै आफ्नो स्थानीय तहमा गई दर्ता गरौं । जन्म र मृत्यु दर्ताको सूचना परिवारको मुख्य व्यक्तिले र निजको अनुपस्थितिमा परिवारको उमेर पुगेको व्यक्तिले सूचना दिन सक्छन् । जन्म, मृत्यु, बसाई सराई, विवाह एवं सम्बन्ध विच्छेदका घटना दर्ता गर्नु नागरिकको कर्तव्य हो । बसाई सराई गर्दा व्यक्ति आफू मात्र बसाई सरी गए व्यक्तिले र परिवार नै बसाई सरी गए परिवारको मुख्य व्यक्तिले दर्ता गर्नु पर्छ ।

yxfx gu/kflnsf
gu/ sfokflnsfsf]sfofho
OGbfpoflrf, dsjfgk/

नेपाल सरकारको सूचना

हाम्रो हरेक कदमहरू राष्ट्रिय
स्वार्थबाट प्रेरित हुने संस्कृतिको

विकास गरौं ।

नेपाल सरकार

; rgf tyf ; ~rf/ dGqfno

सूचना विभाग

सतपाठकीय अबको बाटो, ग्रामिण पर्यटन

नेपालको प्राकृतिक सुन्दरता, भौगोलिक विविधता, सांस्कृतिक विशिष्टता एवम् नेपालीहरूको अतिथिलाई सम्कार गर्ने व्यवहारले ग्रामीण पर्यटन क्षेत्रलाई विस्तार गर्न सकिने धेरै सम्भावनाहरू रहेको छ । नेपालमा पर्यटकलाई आकर्षित गर्ने भौगोलिक अवस्था, सांस्कृतिक विविधता, धार्मिक सहिष्णुता, परम्परागत कलाकौशल, ऐतिहासिक, पुरातात्विक सम्पदा, हिमाली श्रृंखला महाभारत पहाड, पहाडी ग्रामीण बस्ती तराईका मैदानी उर्वर फाँटहरू, तालतलेया, नदीहरू, वन्यजन्तु आरक्ष तथा राष्ट्रिय रहेका छन् । पहाडी क्षेत्रमा पदयात्रा नदीहरूमा नौकाचक्र जलयान, राष्ट्रिय निकुञ्ज तथा वन्यजन्तु आरक्षहरू पर्यटकहरूलाई आकर्षित गर्ने क्षेत्र हुन् । पर्यटनको क्षेत्रमा ग्रामीण पर्यटन एक गतिशिल क्षेत्र र व्यवसाय हो । ग्रामीण पर्यटनको क्षेत्रमा प्रशस्त अवसर र रच्यतिकै मात्रामा चुनौतीहरू पनि छन् । समग्रमा पर्यटन क्षेत्र अवसर र चुनौतीको क्षेत्र पनि हो । हामी नयाँ-नयाँ प्रविधामा परिस्कृत छौं । हाम्रो ग्रामीण पर्यटन आन्तरिक चुनौतीमा नै अल्झिएको छ । बाट्य चुनौतीसँग प्रतिस्पर्धा गर्ने ह्याकत हामीले राख्न सकेका छौं । त्यस्तै ग्रामीण पर्यटनको लागि नयाँ गन्तव्यहरूको खोजी गर्ने र तिनलाई प्रवर्द्धन गर्ने काम त भन्ने भएका छैनन् । ग्रामीण, होमस्टे, धार्मिक, पदयात्रा र पर्वतारोहण आदिजस्ता पर्यटन क्षेत्र र पर्यटकले हाम्रो पर्यटनको विकास विस्तारै बामे सदै गरेको छ ।

ग्रामीण पर्यटन धार्मिक, प्रकृति र संस्कृतिमा आधारित छ । प्रकृति र संस्कृति ग्रामीण क्षेत्रमा नै रहेको हुन्छ । त्यसैले पनि ग्रामीण पर्यटनका सम्भावनाहरू गाउँमा नै हुन्छ । ग्रामीण पर्यटनबाट हुने आम्दानीले विकासबाट पछाडी परेको ग्रामीण क्षेत्रको विकास हुन्छ । ग्रामीण पर्यटनबाट आर्थिक लाभ लिन सक्ने सम्भावना धेरै रहेको हुन्छ । फुसुंदको बेला भ्रमणमा निस्कने मानिसहरू अहिले शहरी क्षेत्रमा भन्दा ग्रामीण क्षेत्र रुचाउछन् । एक सर्वेक्षण अनुसार अहिले भन्दा टो प्रतिशत पर्यटक शहरीक्षेत्र भन्दा ग्रामीण क्षेत्रमा जान चाहन्छन् । धुवो, धुलो, फोहोरजस्ता प्रतिकूल वातावरणका कारण पर्यटकहरूले नेपालको संस्कृति, प्रकृति र परम्पराको अध्ययनमा रुचि देखाउन थालेका छन् ।

गाउँमा पर्यटनको विकास गर्न पर्यटकहरूलाई देखाउन खोजेको स्थलको संरक्षण र गाउँघरको सरसफाई गर्न जरुरी छ । ग्रामीण पर्यटन विकासको कुरा गर्दा पर्यटनको पूर्वाधारलाई विचार गर्नुपर्दछ । पर्यटनको क्षेत्रमा गाउँघरमा जे जति पूर्वाधार बनेका छन्, ती सबै व्यवस्थित हुन सकेका छैनन् । गाउँमा पर्यटकहरूलाई भित्राउन धेरै किसिमका पूर्वाधार हुनु पर्दछ । गाउँमा पुग्ने भरपर्दा यातायातका साधन, बस्नको लागि होटल, लजको सुविधा, गाउँघरको सरसफाई स्वच्छ वातावरण र पर्यटकहरूलाई सुरक्षित छ्ने भन्ने महसुस दिलाउन सक्नु पर्दछ । त्यसैगरी गाउँमा पुग्ने पर्यटकहरूका लागि सुचना केन्द्र, मनोरञ्जनस्थल, बैंक, स्वास्थ्य चौकी समेत हुनु पर्दछ । गाउँमा पर्यटनको विकास हुनका लागि विकासको पूर्वाधार हुनुपर्दछ । गाउँमा प्राकृतिक सौन्दर्य, प्रचुर जैविक विविधता, ऐतिहासिक तथा सांस्कृतिक सम्पदाले पर्यटकको गन्तव्यस्थलको रूपमा रहेको हुन्छ । पर्यटनको क्षेत्रमा ग्रामीण पर्यटन अवधारणामा मात्र सीमित रहेको छ । ग्रामीण क्षेत्रमा भएका पर्यटकियस्थलको पहिचान हुन सकेको छैन । अब दिगो ग्रामीण पर्यटन कहिलेसम्म भन्ने बारेमा बहस हुनु जरुरी देखिन्छ । यस्तो ग्रामीण पर्यटनको विकास गर्न स्थानीय तहहरूले यी विषयमा चासो राख्नु पर्दछ ।

स्थानीय तहमा शिक्षा क्षेत्रको व्यवस्थापनका मुख्य पक्षहरू

शिक्षा नै मानव श्रोत, सामाजिक, आर्थिक विकास तथा उन्नयनको आधार हो । वर्तमान संविधानमा आधार भूत तथा माध्यमिक शिक्षासहित शैक्षिक व्यवस्थापनको महत्वपूर्ण कार्य स्थानीय तहको अधिकार क्षेत्रभित्र छ । मुलुकको संघीय संरचना अनुरूप संघ, प्रदेश र स्थानीय तहमा रहने अलगअलग सरकारका लागि निर्वाचन सम्पन्न भइसकेको छ । नेपालको संवैधाना संघीय शासन भन्नाले एउटै जनता, एउटै भूगोल र एउटै हैसियतका तीनवटा सरकारबाट शासन सञ्चालन गरिने पद्धति हो ।

मुलुकको यो नयाँ राजनीतिक तथा प्रशासनिक अस्थासँगै संविधान निर्देशित तहगत सरकारका अधिकारको अस्थास गर्दा काम र भूमिकामा संघ र प्रदेशले स्थानीय तहको क्षेत्रभित्र अतिक्रमण हुन सक्ने अवस्था पनि छ । यस्तो हुन नदिन जननिर्वाचित स्थानीय सरकार स्वयम् जागरुक हुन आवश्यक छ । यसका लागि विगतमा एकलमक राज्य संरचनामा स्थानीय तहसम्म नै केन्द्र निर्देशित वा विकेन्द्रित सेवा व्यवस्थापन गर्दा अग्यासमा रहेका विषयगत कार्य, जन्मेवारी र आवश्यकताका क्षेत्रहरू पहिचान गर्नुपर्छ । साथै नयाँ संवैधान र स्थानीय सरकारका रूपमा व्यवस्थापकीय तथा कार्यकारिणी हैसियत सहितका संविधान प्रदत्त अधिकार सूची, जन अपेक्षा र स्थानीय क्षमता र पूर्वाधारको उचित पहिचान गर्न सक्नुपर्छ । यसरी पहिचान गरिएका विषय, अधिकार र क्षमताबीच उचित समन्वय गर्दै कार्यान्वयन हुन सके मात्र जनअपेक्षानुसार प्रभावकारी सेवा प्रवाह सम्भव छ ।

संविधानमा रहेको संघ, प्रदेश र स्थानीय तहको एकल र साम्ना अधिकार को सूचीका आधारमा संघीयता कार्यान्वयन तथा प्रशासन पुनर्रसंरचना समन्वय समितिबाट तयार गरिएको प्रतिवेदन, २०७३ अनुसार स्थानीय तहमा प्रवाह गर्नु पर्ने शैक्षिक सेवाहरूमा विद्यालय स्थापना, सञ्चालन र विद्यालय शिक्षा व्यवस्थापन, तथ्यांक व्यवस्थापन (बेरोजगारी समेत) का विषय समेटिएका छन् । यसरी नै शैक्षिक योजना निर्माण तथा कार्यान्वयन, प्रारम्भिक बालविकास, आधारभूत र माध्यमिक शिक्षा, शिक्षक व्यवस्थापन तथा मान्यता विकास, प्रौढ तथा अनौपचारिक शिक्षा सामुदायिक अध्ययन केन्द्र, निरन्तर शिक्षा पनि रहेका छन् ।

यस्तै मातृभाषामा शिक्षा, भाषा संस्कृतिको संरक्षण र विकास, स्थानीय पाठ्यक्रम विकास तथा कार्यान्वयन, निःशुल्क पाठ्यपुस्तक वितरण, छात्रवृत्ति (विभिन्न किसिमका), पुस्तकालय /वाचनालय, शैक्षिक अनुगमन तथा मूल्यांकन, बालबालिका, महिला, अपांग, दलित, जनजाति, लोपोन्मुख समुदायमा शैक्षिक अवसरको सुनिश्चितता, युवा परिचालन तथा खेलकुद विकास,समुदाय परिचालन, सीप विकास तालिम, आय आर्जन आदि विषय रहेका छन् ।

नेपालको संविधान प्रदत्त अधिकार र क्षेत्रगत कार्यव्यवस्थापनलाई स्थानीय सरकारमातहत व्यवस्थापन गर्ने गरी स्थानीय सरकार ऐन २०७४ मा आधारभूत तथा माध्यमिक शिक्षा क्षेत्रमा स्थानीय तहको २३ वटा काम, कर्तव्य र अधिकार देहायअनुसार निर्धारण गरिएको छः

- प्रारम्भिक बाल विकास तथा शिक्षा, आधारभूत शिक्षा, अभिभावक शिक्षा, अनौपचारिक शिक्षा, खुल्ला तथा वैकल्पिक निरन्तर सिकाइ, सामुदायिक सिकाइ र विशेष शिक्षासम्बन्धी नीति, कानून, मापदण्ड,

योजना तर्जुमा, कार्यान्वयन, अनुगमन, मूल्यांकन र नियमन ।
 - सामुदायिक, संस्थागत, गुठी र सहकारी विद्यालय स्थापना, अनुमति, सञ्चालन, व्यवस्थापन तथा नियमन ।
 - प्राविधिक शिक्षा तथा व्यावसायिक तालिमको योजना तर्जुमा, सञ्चालन, अनुमति, अनुगमन र नियमन ।
 - मातृभाषामा शिक्षा दिने विद्यालयको अनुमति, अनुगमन र नियमन ।
 गाभिएका वा बन्द गरिएका विद्यालयहरूको सम्पत्ति व्यवस्थापन,
 - गाउँ तथा नगर शिक्षा समिति गठन र

२ uxgfy uftd

विभिन्न आधारमा स्थानीय तहमा शिक्षा क्षेत्रको विकास गर्न आवश्यक ऐन, नियम, निर्देशिका बनाई व्यवस्थापन गर्न उपयुक्त देखिन्छ । प्रारम्भिक बाल शिक्षा तथा विद्यालय शिक्षा, अनौपचारिक शिक्षा, खुला तथा वैकल्पिक (गुरुकुल, मदरसा, गुम्बा आदि) एवम् निरन्तर सिकाइ तथा विशेष शिक्षासम्बन्धी नीति, कानून, मापदण्ड, योजना, कार्यान्वयन र नियमन गर्ने काम प्राविधिक शिक्षा तथा व्यावसायिक तालिमको योजनागत तर्जुमा, सञ्चालन, अनुमति र नियमन गर्ने काम पनि स्थानीय तहको नै हुनेछ । पाठ्यक्रम, पाठ्यक्रम सामग्री विकास तथा स्थानीय पाठ्यक्रम र कार्यान्वयन गर्नुपर्ने छ । विद्यालय शिक्षक एवं कर्मचारीको व्यवस्थापन र विद्यालय नक्साङ्कन, विद्यालयको अनुमति, स्वीकृति, समायोजन गर्ने, शैक्षिक पूर्वाधार निर्माण र मर्मत सम्भार गर्नु पर्ने छ ।

व्यवस्थापन,
 - विद्यालय व्यवस्थापन समिति गठन तथा व्यवस्थापन,
 - विद्यालयको नामाकरण,
 - सामुदायिक विद्यालयको जग्गाको स्वामित्व, सम्पत्तिको अभिलेख, संरक्षण र व्यवस्थापन
 - विद्यालयको गुणस्तर अभिवृद्धि तथा पाठ्य सामग्रीको वितरण,
 - सामुदायिक विद्यालयको शिक्षक एवं कर्मचारीको दरबन्दी मिलाउन,
 - विद्यालयको नक्सांकन, अनुमति, स्वीकृति, समायोजन तथा नियमन,
 - सामुदायिक विद्यालयको शैक्षिक पूर्वाधार - निर्माण, मर्मत सम्भार, सञ्चालन र व्यवस्थापन,
 - आधारभूत तहको परीक्षा सञ्चालन, अनुगमन तथा व्यवस्थापन,
 - विद्यार्थी सिकाइको उपलब्धिको परीक्षण र व्यवस्थापन,
 - निःशुल्क शिक्षा, विद्यार्थी प्रोत्साहन तथा छात्रवृत्तिको व्यवस्थापन,
 - ट्युसन, कोचिङ जस्ता विद्यालय बाहिर हुने अध्ययन सेवाको अनुमति तथा नियमन, स्थानीय स्तरका शैक्षिक ज्ञान, सीप र मूल्यांकन, बालबालिका, महिला, अपांग, दलित, जनजाति, लोपोन्मुख समुदायमा शैक्षिक अवसरको सुनिश्चितता, युवा परिचालन तथा खेलकुद विकास,समुदाय परिचालन, सीप विकास तालिम, आय आर्जन आदि विषय रहेका छन् ।

नेपालको संविधान प्रदत्त अधिकार र क्षेत्रगत कार्यव्यवस्थापनलाई स्थानीय सरकारमातहत व्यवस्थापन गर्ने गरी स्थानीय सरकार ऐन २०७४ मा आधारभूत तथा माध्यमिक शिक्षा क्षेत्रमा स्थानीय तहको २३ वटा काम, कर्तव्य र अधिकार देहायअनुसार निर्धारण गरिएको छः

शिक्षा तथा विद्यालय शिक्षा, अनौपचारिक शिक्षा, खुला तथा वैकल्पिक (गुरुकुल, मदरसा, गुम्बा आदि) एवम् निरन्तर सिकाइ तथा विशेष शिक्षासम्बन्धी नीति, कानून, मापदण्ड, योजना, कार्यान्वयन र नियमन गर्नुपर्ने छ । प्राविधिक शिक्षा तथा व्यावसायिक तालिमको योजनागत तर्जुमा, सञ्चालन, अनुमति र नियमन गर्ने काम पनि स्थानीय तहको नै हुनेछ । पाठ्यक्रम, पाठ्यक्रम सामग्री वितरण तथा स्थानीय पाठ्यक्रम विकास र कार्यान्वयन गर्नुपर्ने छ । विद्यालय शिक्षक एवं कर्मचारीको व्यवस्थापन र विद्यालय नक्साङ्कन, विद्यालयको अनुमति, स्वीकृति, समायोजन गर्ने, शैक्षिक पूर्वाधार निर्माण र मर्मत सम्भार गर्नु पर्ने छ ।

आधारभूत तह (कक्षा ८) को परीक्षा व्यवस्थापन, विद्यार्थी सिकाइ उपलब्धि परीक्षण र व्यवस्थापन, विद्यार्थी प्रोत्साहन तथा छात्रवृत्तिको व्यवस्थापन, शैक्षिक परामर्श सेवाको अनुमति तथा नियमन, स्थानीय तहका शैक्षिक ज्ञान, सीप र प्राविधिक संरक्षण, प्रवर्द्धन र स्तरीकरण हुने अध्ययन सेवाको अनुमति तथा सञ्चालन तथा व्यवस्थापन, माध्यमिक तहसम्मको शैक्षिक कार्यक्रमको समन्वय र नियमन, स्थानीय तहमा साक्षरता शिक्षा प्रवर्द्धन, निरन्तर शिक्षा र आय आर्जनमूलक सिप अभिवृद्धि, विद्यालय बाहिर रहेका बालबालिकाको पहिचान तथा अनिवार्य शिक्षाको सुनिश्चितता, शैक्षिक गुणस्तर वृद्धिका लागि आवश्यक प्रवचन आदि तसर्थ अब समूह नेपाल निर्माणका लागि केन्द्र वा प्रदेशबाट कानून, श्रोत साधन र प्राविधिको दीर्घ अपेक्षा नगरी स्थानीय तहबाटै स्वाशासनको अनुभूति प्रदान गर्ने र ७५३ ओटै स्थानीय खम्बाहरूलाई मजबुत बनाउनु स्थानीय सरकारहरूको कर्तव्य र दायित्व दुवै रहेको छ । यो कर्तव्य र दायित्व बहन गर्न एकलै हैन मिलेर र भिन्नभिन्न हैन सामूहिक सोच र कार्य शैलीबाट सहभागितामूलक व्यवस्थापनबाट मात्र सहज हुन सक्छ ।

yxfj gu/klnfsfjzvf/sfj sfp06/af6 lbjfa ; jfj	
विद्या ६:१५	बने काठमाण्डौ (हाहा)
विद्या ६:१५	बने हेटौडा (फोर्स)
विद्या ७:१५	बने काठमाण्डौ (बस)
विद्या ८:००	बने हेटौडा (बस)
विद्या ८:१५	बने निमनगडा हुँदै काठमाण्डौ (फोर्स)
विद्या ८:००	बने काठमाण्डौ (मिनीबस)
विद्या ८:००	बने हेटौडा जम्मा हाइव
विद्या ८:४५	बने काठमाण्डौ फोर्स
विद्या १०:१५	बने मावु, पालुड हुँदै हेटौडा (मिनीबस)
विद्या १०:१५	बने काठमाण्डौ(फोर्स)
विद्या १०:३०	बने हेटौडा (फोर्स)
विद्या ११:१५	बने काठमाण्डौ (मिनीबस)
विद्या १२:३०	बने हेटौडा (बस)
मध्यहान १२:३०	बने काठमाण्डौ (बस)
मध्यहान १:३०	बने हेटौडा (मिनीबस)
दिउँसे १:३०	बने पालुड नेमने पकने (मिनीबस)
दिउँसे १:३०	बने काठमाण्डौ (फोर्स)
दिउँसे २:३०	बने काठमाण्डौ (फोर्स)
दिउँसे ३:००	बने पालुडबाट मावु (बस)
दिउँसे ३:३०	बने पालुडबाट काठमाण्डौ (बस)

४५ जानकारीको लागि नारायणी बायात विवा बस सेवा तथा टिकट काउण्टर डामन शिखरकोट इलाका अरुण तामा ८५२५७०२२२२ र नेम्द अधिकारी ८५२५७०००५६९

dxTj Kfof(6jknkfj gDa/x/?	
पालुड एम्बुलेन्स (वालक)	८५२५७००७०९
आग्रा एम्बुलेन्स (वालक)	८५२५७०२३७५५
जनकल्याण उच्च मा.वि.	०५७-६२०३६८
धाहा नगरपालिका कार्यालय	०५७-४०००७५६
मत्स्यनारायण मा.वि.	०५७-६२०४२९
इंग्रज पालुड (प्रमुक्)	८५२५७०४६४८६
प्रहरी चौकी फावेल	०५७-६२०५१८
लिल्ला प्रशासन सवयानपुर	०५७-४००३८८
विद्युत प्राधिकरण पालुड	०५७-४०००२६

ईटामट्टा सुधान सार्क क्षेत्रका व्यवसायीहरू सहमत

विकास संवाददाता

दक्षिणी एशियामा वायु प्रदूषणको मुख्य कारक मानिएको ईटामट्टालाई आधुनिक र स्वच्छ प्रविधिबाट सञ्चालन गराउन यस क्षेत्रका ईटामट्टा सञ्चालकहरू सहमत भएका छन् ।

एकीकृत पर्वतीय विकासका लागि अन्तर्राष्ट्रिय केन्द्र (इसिमोड) र नेपाल ईटा व्यवसायी महासंघको संयुक्त आयोजनामा राजधानीमा सम्पन्न कार्यशालामा व्यवसायीहरूले यो प्रतिवद्धता जनाएका हुन् । हरित दक्षिण एशियाको ईटा क्षेत्रका लागि जिकज्याक प्रविधिको प्रवर्द्धनसम्बन्धी कार्यशालामा सहभागी ईटा व्यवसायीहरूले यसका लागि सामूहिक रूपमा काम गर्नसमेत तयार भएका छन् ।

नेपाललगायत बंगलादेश, भारत र पाकिस्तानका २५ जना ईटा व्यवसायीको सहभागिता रहेको उक्त कार्यशाला २ दिन चलेको थियो । कार्यशालामा जिकज्याक प्रविधिबाट ईटा उत्पादन गर्दा हरितगृह ग्यास उत्सर्जन कम भई ब्याक कार्बनलाई न्यूनीकरण हुने, उत्पादकत्वमा वृद्धि, कोइलाको खपतमा कमी र ईटाको गुणस्तरमा सुधार हुने भएकाले यस प्रविधिको प्रवर्द्धन गर्नुपर्नेमा जोड दिएको थियो ।

कार्यशालामा इसिमोडका उपमहानिर्देशक एकलव्य शर्माले परम्परागत ईटामट्टाबाट निस्कने ब्याक कार्बनले खासगरी पर्वतीय क्षेत्रमा प्रत्यक्ष असर पुऱ्याएको र यसबाट दक्षिण एशियाका बासिन्दाको स्वास्थ्य, कृषि उत्पादनमा ह्रास आएकोले यसमा सुधार ल्याउन सामूहिक प्रयासको खाँचो औल्याए ।

सोही अवसरमा इसिमोडका विद्याविमली प्रधान, अरुनिको पाण्डे, महासंघका अध्यक्ष महेन्द्रबाबुर चित्रकारले नेपालमा गोरखा भूकम्पपछि ईटामट्टामा जिकज्याक प्रविधिलाई प्रोत्साहन गरिएको र यसबाट ऋण्डे ४० प्रतिशत प्रदूषण उत्सर्जनमा कमी आएको जानकारी दिए ।

सहभागीहरूलाई जिकज्याक प्रविधिबाट ईटा उत्पादन गरिएका भक्तपुर, धादिङ र विराटनगरका भट्टीहरूको अवलोकन भ्रमण गराइएको थियो ।

पर्यटनः प्रचार शैलीमा परिवर्तन

केही वर्षअघिसम्म वस्तुदेखि सेवा प्रवर्द्धनका लागि ब्रोसर छाप्ने गरिन्थ्यो । तर अहिले सूचना प्रविधिको विकाससँगै सामाजिक संजालमार्फत प्रचार गर्ने शैली सुरु भएको छ। यही शैलीलाई पछ्याएर नेपाल पर्यटन बोर्डले नेपालको पर्यटन गन्तव्यको प्रचार गर्न भएको छ।

बोर्डका वरिष्ठ प्रवक्ता सुनिल शर्माको पन्ध्र वर्ष अगाडिको पर्यटन प्रवर्द्धनको योजनाको तुलना गर्दै भन्ने, " विगतका दिनमा पर्यटन प्रवर्द्धनका लागि स्टिकर, ब्रोसर, क्यालेण्डर लगायतका सामग्री छाप्ने गरिन्थ्यो। अहिले संसार प्रविधिमैत्री भइसकेको छ। उडटा मोबाइल र ल्यापटपकै भरमा संसार अहिले सकिन्छ र मुख्यतः सामाजिक संजाल प्रयोगकर्ता धेरै छन्। सामाजिक संजालमार्फत प्रभावकारी ढंगले पर्यटन प्रवर्द्धनका लागि अन्तर्राष्ट्रिय विज्ञ ल्याउन योजना बनाइएको हो। उनका अनुसार विगत तीन वर्ष अघिदेखि बोर्डले फेसबुक, टि्वटर, इन्स्टाग्राम, युट्युबमा आफ्नो वेबपेज खोलेको छ। सामाजिक संजालको प्रयोगले आन्तरिक तथा बाह्य पर्यटकको चासो बढेको उनले बताए। उनका अनुसार पर्यटन मेलाभा भाग लिने र डिजिटल टुरिज्मलाईसँगसँगै बढाएका छौं। बोर्डको टि्वटर फ्लोअर्स ६ हजार ८ सय छन् भने इन्स्टाग्राममा सात हजार एक सय चौध फ्लोअर छन्। फेसबुकमा ६६ हजार आठ सय ५४ जनाले फलो गरेका छन् भने युट्युबमा सात सय ४० सदस्य रहेका छन्।

सामाजिक संजालले नेपालको पर्यटन प्रवर्द्धनका लागि संसारसँग हातेमालो गर्ने माध्यम बनाइदिएको छ। विदेशीले नेपालको पर्यटन सम्बन्धी लेखेको समाचार, लिएका तस्वीर बोर्डले आफ्नो पेजमा पोस्ट गर्छ। उनले भने 'नेपालको पर्यटन क्षेत्रको प्रवर्द्धन स्मार्टफोन प्रयोगकर्ताले पनि सक्छन्। स्मार्ट फोन प्रयोगसँगै स्मार्ट दिमाग लगाउने हो भने नेपालको प्रकृति, संस्कृति लगायतका कुुराको तस्वीर, भिडीयो अनुभारको कन्टेन्ट प्रयोग गरी राष्ट्रिय अन्तर्राष्ट्रिय पर्यटनसँग सम्वन्धित व्यक्ति र संस्थाहरूलाई ह्यासट्याग(##) गर्न सक्छन् जसले गर्दा पर्यटन प्रवर्द्धन हुन्छ। ह्यासट्याग गर्दा सेलेब्रिटी युप र तस्वीर विवरणलाई अनियन्त्रित रूपमा गर्नुपर्छ। टुरिज्म पढाइ हुने कलेजमा समेत बोर्डले तालिम दिँदै आएको छ।

प्रदेशले घरजग्गादेखि मनोरञ्जन करसम्म उठाउन सक्ने

संविधानले कर निर्धारण तथा असुली गर्ने पाउने अधिकार प्रदेश सरकारलाई दिइएको छ । घरजग्गा रजिष्ट्रेसन शुल्क, मनोरञ्जन, विज्ञापन र कृषि आयमा कर लगाउनसक्ने अधिकार संविधानअनुसार प्रदेशलाई दिएको अर्थ मन्त्रालयले जानकारी दिएको छ । नेपालको संविधानको धारा १९७ अनुसार प्रदेशको कर तथा गैरकर र जसबै लगाउने र उठाउने सम्बन्धमा बनेको नमूना विधेयकमा प्रदेश कर कार्यालयले कर तिर्नुपर्ने व्यक्ति वा करदाताको पहिचान गरी कर दायित्व विवरण खुलाएर कर लिनसक्ने व्यवस्था गरेको छ ।

संविधानअनुसार सातवटै प्रदेशमा प्रदेश सरकार गठन भइसकेको अवस्थामा अर्थ मन्त्रालयले करसम्बन्धी नमूना कानून प्रदेशमा पठाएको हो । उक्त कानूनमा प्रदेश सरकारले आफ्नो क्षेत्रभित्र घर, जग्गा वा घरजग्गा रजिष्ट्रेसन गर्दा शुल्क लगाउनसक्ने व्यवस्था गरेको छ ।

विधेयकको परिच्छेद-४ को करसम्बन्धी

व्यवस्थाअनुसार घर, जग्गा वा घरजग्गाको स्वामित्व हस्तान्तरण गर्दा शुल्क बुझाउनुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ । उक्त शुल्कको निर्धारण गर्दा कर तिर्नसक्ने क्षमताका आधारमा कर निर्धारण गर्नुपर्नेछ । घरजग्गा वा स्वामित्व हस्तान्तरण हुँदा महिलालाई २५ प्रतिशत छुट दिनु पर्नेछ । कानूनअनुसार प्रदेशलाई सवारी साधन कर लगाउनसक्ने अधिकार दिइएको छ । इन्धनद्वारा सञ्चालित हुने सबै सवारी साधनमा प्रदेश सरकारले कर लगाउनसक्छ ।

प्रदेश सरकारलाई मनोरञ्जन करसमेत लगाउनसक्ने अधिकार दिइएको छ । प्रदेश सरकारले चलचित्र घर, भिडियो घर, सांस्कृतिक मनोरञ्जन कर लगाउन सक्ने व्यवस्था छ । त्यसैगरी, प्रदेश सरकारले अनुमति दिएका विज्ञापन एजेन्सीले विज्ञापनको करोडौं बार गरेको र विज्ञापनका सामग्री राख्न दिएपछि विज्ञापन कर लगाउन सक्नेछ । कृषि आयमा कर लगाउनसक्ने अधिकार पनि उसलाई गरिएको छ ।

करबापत असुल गरिएको रकममध्ये २ प्रतिशत

प्रशासनिक खर्च कटाएर बाँकी राजस्व तोकिएको समयावधिमा प्रदेश सञ्चित कोषमा जम्मा गर्नुपर्ने हुन्छ । स्थानीय तहले उठाउने शुल्क पनि सोहीअनुसार गर्नुपर्नेछ । त्यसैगरी, विधेयकको परिच्छेद-१४ मा गैरकर राजस्व उठाउनसक्ने व्यवस्था गरिएको छ । यस अतिरिक्त सेवा शुल्क तथा दस्तुर, पर्यटन शुल्क समेत उठाउन पाउने व्यवस्था छ । यो पनि प्रदेश सरकारको आय हुनेछ । करसम्बन्धी कानून बनाउन प्रदेशले केन्द्र सरकारसँग समन्वय गर्नुपर्ने हुन्छ । त्यसैगरी, स्थानीय तह र नेपाल राष्ट्र बैंकसँग पनि समन्वय गरेर कर निर्धारणका लागि कानून बनाउनुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ । नेपालको संविधानको धारा १५९ र २१३ अनुसार यसअघि अर्थ मन्त्रालयले प्रदेश सञ्चित कोष, सरकारी कोषको सञ्चालन, बजेट तर्जुमा, निकास तथा खर्च गर्ने, लेखा राख्ने अधिकारसहित प्रदेश आर्थिक कार्यविधि ऐन २०७४ नमूना विधेयक पारित गरी प्रदेशमा पठाइसकेको छ ।

स्थानीय सरकारको सबलीकरण

जनशक्ति व्यवस्थापन सम्बन्धी चुनौती हो ।

स्थानीय सरकार अन्तर्गत विविध विषय क्षेत्रमा काम गर्ने प्रशासनिक, प्राविधिक, कानुनी क्षेत्रका कर्मचारी चाहिन्छन्। हालैको

सामान्य प्रक्षेपणले स्थानीय तहमा तत्काल ३७ हजार कर्मचारी चाहिने देखिएको छ। तर स्थानीय तह अन्तर्गत त्यसको एक तिहाइ पनि कर्मचारी पठाउन सकिएको छैन।

संविधान र प्रचलित अन्य कानूनले धेरै अधिकार, काम, कर्तव्य दिए पनि स्थानीय सरकारले त्यसलाई कार्यान्वयन गर्न कर्मचारीको अभाव भैलेपरेको छ ।

सबै इकाई स्थानीय तहमा समायोजन भइसकेका छन्, न एकै स्थानबाट कार्य सञ्चालन गर्नेगरी भौतिक संरचनाको व्यवस्था नैरू। यसले पनि स्थानीय सरकारको कार्य सञ्चालनमा चुनौती सिर्जना गरेको छ ।

दोस्रो, जनशक्ति व्यवस्थापन सम्बन्धी चुनौती हो । स्थानीय सरकार अन्तर्गत विविध विषय क्षेत्रमा काम गर्ने प्रशासनिक, प्राविधिक, कानुनी क्षेत्रका कर्मचारी चाहिन्छन्। हालैको सामान्य प्रक्षेपणले स्थानीय तहमा तत्काल ३७ हजार कर्मचारी चाहिने देखिएको छ। तर स्थानीय तह अन्तर्गत त्यसको एक तिहाइ पनि कर्मचारी पठाउन सकिएको छैन। संविधान र प्रचलित अन्य कानूनले धेरै अधिकार, काम, कर्तव्य दिए पनि स्थानीय सरकारले त्यसलाई कार्यान्वयन गर्न कर्मचारीको अभाव भैलेपरेको छ ।

तेस्रो चुनौती स्थानीय स्रोत व्यवस्थापन र आयआर्जन सम्बन्धी हो । केन्द्रबाट दिने अनुदानको भरमा मात्र स्थानीय सरकारले काम गर्न नसक्ने निश्चित छ । आफ्नो स्रोत व्यवस्थापन गर्न सकिएन भने स्वायत्त अधिकार नै धरापमा पर्ने पनि सक्छ । स्थानीय तहले के कस्ता स्रोतबाट राजस्व संकलन गर्ने, कसरी गर्ने भन्नेमा अझ द्विविधा छ । करका दरहरू कसरी लगाउने, यस सम्बन्धी अधिकार र मापदण्ड के हुने भन्नेमा अस्पष्टता कायमै छ ।

चौथो, स्थानीय पूर्वाधारहरूको विकासबाटै दिगो आयवाप्ती गर्न हुन, स्थानीय तहले । स्थानीय सडक, फोहोर व्यवस्थापन केन्द्र (डम्पिङ साइट), बसपार्क, व्यावसायिक भवन आदि निर्माण गर्नसके सहरि व्यवस्थापनका साथै आयआर्जन पनि हुन्छ । यसका लागि ठूलो लगानी आवश्यक पर्छ। यो लगानी कसरी उठाउने भन्ने चुनौती छ, खासगरी नयाँ नगरपालिकाहरूमा ।

पाँचौं चुनौती दक्षता अभिवृद्धिको हो । स्थानीय सरकारले योजना कसरी बनाउने, बजेट कसरी तर्जुमा गर्ने, आर्थिक कार्यप्रणाली कसरी सञ्चालन गर्ने, न्यायिक अधिकार कसरी प्रयोग गर्ने, जलवायु अनुकूलन कार्यक्रम कसरी सञ्चालन गर्ने जस्ता प्रशासनिक एवं प्राविधिक विषयमा राजनीतिक पदाधिकारीलाई ज्ञान नहुनु स्वाभाविक हो । यसले अलमलको स्थिति सिर्जना गरेको छ ।

उल्लिखित चुनौतीलाई एक साता वा महिनामै सामना गर्न सकिने होइन । निरन्तर प्रयास चाहिन्छ । त्यसैले अहिले नै स्थानीय सरकार कमजोर भयो भन्ने निष्कर्ष निकाल्न हुँदैन, बलियो बन्दैछ । तर, बलियो बनोस् भन्ने कामना गर्ने हो, सबै क्षेत्रबाट सहयोग गर्ने होस्। स्थानीय सरकारलाई सबलीकरण गर्नु यतिखेर केन्द्रको पनि दायित्व हो । केन्द्रीय सरकार वा प्रशासनले केही गरिरहेको छैन भनेर आपत्त पर्ने लाग्ने गरेको छरू। तर यथार्थमा केही गरिरहेकै छ, पर्याप्त सहयोग गर्नचाहिँ नसकेको हो।

आर्थिक वर्ष २०७४/७५ को बजेट तर्जुमा हुँदा नै स्थानीय तहलाई सोझै अनुदान पठाउने व्यवस्था गरियो । जुन स्वायत्त स्थानीय शासनको कार्यान्वयनलाई बल पुऱ्याउने कोशेढुंगा थियो । अनुदान अपर्याप्त भयो अलग कुरा होस्। संघीय मामिला तथा स्थानीय विकास मन्त्रालयले स्थानीय तहका लागि ३० भन्दा

अहिले नै स्थानीय सरकार कमजोर भयो

ठान्ने निष्कर्ष निकाल्न हुँदैन, बलियो बन्दैछरू । स्थानीय सरकारलाई सबल बनाउनु केन्द्रको पनि दायित्व हो ।

सुरेश अधिकारी

बढी स्थानमा कानूनको ढाँचा तयार गरी पठाइसकेको छ । स्थानीय तहको संस्थागत क्षमता अभिवृद्धिका लागि यसले सहयोग गर्छरू। सहरि विकास मन्त्रालय तथा नगर विकास कोषजस्ता निकायले स्थानीय पूर्वाधार विकासमा सहयोग गरिरहेका छन् ।

स्थानीय तहका निर्वाचित पदाधिकारी र कर्मचारीलाई विविध विषयमा प्रशिक्षण दिने र अन्तरक्रिया गर्ने कामले निरन्तरता पाएको छ । विभिन्न केन्द्रीय, क्षेत्रीय र जिल्लास्तरीय कार्यलयबाट कर्मचारी काममा पठाउने कार्य पनि निरन्तर छ । स्थानीय तहको निर्वाचनपश्चात संघीय तथा प्रादेशिक संसदको निर्वाचन र त्यसको तयारीका कारणले पनि स्थानीय सरकारलाई सबल बनाउन गरिनुपर्ने कार्यमा कमी भएको हुनसक्छ।

अबको गन्तव्य

स्थानीय सरकार सक्षम, जनमुखी, प्रतिस्पर्धी एवं सबल भएमा हामीले रोजेको र खोजेको शासकीय प्रणाली सफल हुने हो । संघ र प्रदेशमा नयाँ सरकार बन्दैछन् । देशले संक्रमणकाललाई पार गरेको छ, प्रशासनिक पुनर्संरचना हुँदैछ । यस परिप्रेषणमा अब स्थानीय सरकारलाई सबल बनाउन गर्नुपर्ने कार्यमा कुनै पनि बहानामा ढिलो गर्न निन्द्येन। केन्द्रीकरणको मानसिकता त्याग्नेपर्छ । केन्द्रबाट आयोजना छनोट र बजेट विनियोजन गर्ने अनि स्थानीय तहमा केन्द्रीय निकायले नै कार्यान्वयन गर्ने हो भने सिद्धान्त संघीय भए पनि व्यवहार एकात्मक ढाँचाको बन्न जान्छ । अहिले पनि 'टप-डाउन' प्रोचबाटै कतिपय कामगर्न खोजिएको देखिन्छ, यो गलत छरू। राजनीतिकदेखि कर्मचारीतन्त्रले पनि संघीय ढाँचा अनुष्णको व्यवहार प्रदर्शन गर्नुपर्छ। स्थानीय सरकारलाई सक्षम बनाउने व्यावहारिक प्रतिबद्धता हुनुपर्छ। यसबाटै सुरु हुन्छ, स्थानीय सरकारको सबलीकरण अभियान।

(अधिकारी संघीय मामिला तथा स्थानीय विकास मन्त्रालयका सहसचिव हुन् ।)

यस कारण सौता सहन बाध्यछन् ग्रामिण महिला

विकास संवाददाता

विहान-बेलुकीको हातमुख जेर्ने समस्याकै कारण कैलाश गाउँपालिका ९ की ३४ वर्षीया मञ्जु थापा सौता सहन बाध्य छिन् । उनका पति प्रथमले महिना दिनअघि एक महिलालाई कान्ची पत्नीका रूपमा घरभित्र्याए। सौता र पतिको खर्फी सहन नसकी उजुरीका लागि प्रहरी कार्यालय पुगेकी मञ्जु पतिलाई ९ देखि ३ वर्षसम्म थुन सक्ने कानुनी प्रावधान रहेको जानकारी पाएपछि उजुरी नगर्ने निधोमा पुगिन्। भन्छिन्, 'पतिलाई जेल पठाएर कसरी बालबच्चा हुकाउने? बरु सौताको खटनपटन सहन्छु भन्ने सल्लाह उजुरी नगरी फर्किरँ।'

३ बच्चाकी आमा मञ्जुलाई सौता र पति दुवैसँग एक छिन बस्न त के हेर्ने पनि मन छैन। मजदुरी गरी खान पुग्ने जमिन वा बच्चा र आफू पालिनसक्ने क्षमता हुँदो हो त बहुविवाह गर्ने पति र सौतालाई कानुनी कारबाही नगर्दै छाड्ने रिस उनीसँगै छ। आत्मनिर्भर नभएकै कारण आफू र बच्चा पालिनकै लागि पति र सौतासँग युपचाप बस्न बाध्य छिन् ।

१/२ महिना पतिलाई जेल हालेर सौताछुटाउन उनी चाहन्छिन्। ३२३ वर्षसम्म पतिलाई जेल हाल्दा आफ्नै बिचल्ली हुने डरले प्रहरीमा उजुरी नदिएको मञ्जुको मनाइ छ। 'श्रीमानको बानी/ब्यहोरा हेर्दा प्रहरीमा उजुर दिएर ३ वर्ष थुनाउनुपर्ने खालको छ। तर के गर्नु ऊ थुनामा परेपछि ३ बच्चा र आफ्नो मुखमा माइ लादैन्, उनले 'दै' भनिन्।

राक्सिराङ गाउँपालिका ६ की अनीता मोक्तानले गरिबीका कारणले सौताको खर्फी सहिरहेकी छन् कक्षा ११ सम्म अध्ययन गरेकी उनले पतिलाई बहुविवाहमा थुनाएर २ बालबच्चाको पालनपोषण कसरी

गराउने भन्ने चिन्ताले प्रहरी कार्यालय पुगे पनि मुद्दा दर्ता नगराई फिर्ता भइन्। 'आफू र बालबच्चा पाल्ने आधार भए श्रीमान र सौता दुवैलाई बहुविवाहमा जेल हालिदिने', उनले भनिन् मञ्जु र अनीता मात्र होइन मकवानपुरका अधिकांश महिलाले नियति यस्तै छ।

पतिले सौता ल्याएको भोकमा महिलालाई प्रहरी कार्यालयमा उजुरी दिनआउँछन्। १ देखि ३ वर्षसम्म पति र सौताथुनिन सक्छन् भनेपछि मिलिनो अड्डाएर लगाएर उजुरीबिने फर्किन्छन्। प्रहरी कार्यालयको महिला सेल प्रमुख दीपा कार्की भन्छिन्, 'यहाँ बहुविवाहका मुद्दा धेरै आउँछन्। तर पति र सौता र पतिसँगै मिलेर बस्छौं भनेर फर्कने गरेका छन्।' मुलुकी ऐनको एघारौँ संशोधनले बहुविवाह गर्ने दुवैलाई १ देखि ३ वर्षसम्म थुनामा राख्न सक्ने वा ५ हजारदेखि २५ हजार रुपैयाँसम्म दण्ड गर्न सक्ने कानुनी व्यवस्था गरेको छ। बहुविवाह नियन्त्रणका लागि कानुनीव्यवस्था रहे पनि आत्मनिर्भर नभएकाले बहुविवाहको पीडा सहेर महिलालाई बस्न बाध्य रहेको अधिवक्ता ललित श्रेष्ठ बताउँछिन्।

'कानून मात्र कडा बनाएर के गर्नु महिलालाई आत्मनिर्भर र शिक्षित नभएसम्म बहुविवाह प्राय निरन्तर आउँदैन्', उनले भनिन्। आगामीभदौदेखि कार्यान्वयनमा आउने मुलुकी ऐनमा बहुविवाह गरे २ वर्षदेखि ५ वर्षसम्म थुनामा राख्ने व्यवस्था छ।

यस आबको ८ महिनामा जिल्ला अदालत मकवानपुरमा ९ वटा बहुविवाह मुद्दा दर्ता भएका छन्। पतिले बहुविवाह गरी पीडा खेप्नुपरेको दुखसो पोख्न प्रहरी कार्यालय र माइतीनेपालमा मासिक सपला १० महिला आउने गरेको भन्ने तरल हेटौँडा शाखा प्रमुख माया लामाको दाबी छ। भन्छिन्, 'तर पतिविह्लि लिखित उजुरी दिन भने मान्दैनन्।'

अनुभूति हुने जारी काम गर्छु-मुख्य मन्त्री पौडेल

विकास संवाददाता

प्रदेश नम्बर-३ का मुख्यमन्त्री डोरमणि पौडेलले प्रदेश सरकारले प्रदेशको सबै १३ जिल्लामा अनुभूति हुनेगरी काम गर्ने बताएका छन् । उनले यहाँ धेरै चुनौतीहरू रहे पनि चुनौतीको पहाडलाई फोरेर काम गर्ने प्रतिबद्धता जनाएका हुन् । नेकपा एमाले ललितपुर जिल्ला कमिटीले ४ फागुनमा गरेको सबै नवनिर्वाचित सांसद तथा नवनिर्वाचित मुख्यमन्त्रीसहित मन्त्रीहरूको स्वागतमा गरेको बधाई तथा शुभकामना आदानप्रदान कार्यक्रममा मुख्यमन्त्री पौडेलले आफू नमुना काम गर्नकै लागि मुख्यमन्त्री भएका बताए । उनले भने, 'पाटीको मन्दा धेरै उच्च तहका माननीयहरूका चर्चा हुँदाहुँदै म एकसरी कसरी मुख्यमन्त्री भएँ होला भनेर तपाईंहरूलाई लागेको होला, तर मैले यो अनुभूति पहिल्यै गरेको थिएँ, जसरी तपाईंहरू आस्थापूर्वक पढ्नुभयो, म तपाईंहरूलाई सोचेको भन्दा पनि धेरै गरेर देखाउने प्रण गर्दछु, म सबैले थाहापाउने गरी नमूना मोडेलमा काम गर्ने व्यक्ति हुँदा त्यसैले यो प्रदेशलाई पनि तपाईंहरूको सहकार्यका नमूना बनाउँछु।' उनले प्रदेशको

विकासमा सबै जिल्लाबाट के गर्दा आफ्नो जिल्लाको विकास हुन्छ, उक्त प्रस्तावहरू ल्याउन समेत अग्रह गरे । सबै मिलेर नियमित काम गरे विकास हुन समय नलाग्ने उनले दाबी समेत गरे । 'सबै मिलेर मात्र विकास गर्न सकिन्छ । त्यसैले सबैले आजाफ्नो मिजन लिएर आउनुहोला । मिजनलाई समावेश गर्दै यसक्षेत्रको विकास गर्न जरुरी रहेको छ', उनले भने । कार्यक्रममा सभामुख सानुकुमार श्रेष्ठ, प्रदेशका आन्तरिक मामिला तथा कानून मन्त्री शालिकराम जम्कट्टेल, भौतिक योजना मन्त्री केशव स्थापितसहितको उपस्थिति रहेको थियो ।

मन्त्रीलाई पुरानो बुलेरो, सचिवहरूलाई सवारी साधन अभाव

विकास संवाददाता

प्रदेश ३ मा मन्त्री, सचिवलगायतलाई सवारीसाधनको अभाव भएको छ। मुख्यमन्त्रीलाई सवारीसाधनको व्यवस्था भएपछि मन्त्रीहरूलाई पुरानो बुलेरो गाडी उपलब्ध गराइएको छ। प्रदेश मन्त्रालयका केही सचिवहरूले सवारीसाधन नै पाएका छैनन् ।

प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद् कार्यालयले प्रदेश ३ को मुख्यमन्त्री कार्यालय तथा अन्य मन्त्रालयहरूका लागि विभिन्न संघीय मन्त्रालयका १३ गाडी पठाउन निर्णय गरेको थियो। माघ २२ को मन्त्रिपरिषदको निर्णयानुसार प्रदेश ३ मा कृषि विकास मन्त्रालयबाट कार एउटा, जिप ३, पिकअप ३, बुलेरो एउटा त्यस्तै महिला बालबालिका तथा समाज कल्याण मन्त्रालयबाट एउटा टाटा सुमो, वन तथा भू-संरक्षण मन्त्रालयले कार २ वटा र भौतिक पूर्वाधार तथा यातायात मन्त्रालयबाट पिकअप एउटा, शिक्षा मन्त्रालयबाट जिप एउटा पठाउन निर्णय गरिएको ३ नम्बर प्रदेश मुख्यमन्त्री कार्यालयले जनाएको छ। बिहीबारसम्म हेटौँडामा १३ सवारीसाधन आइपुगेका छन्। 'संविधान बमोजिम प्रदेश सरकार निर्माण गरियो भने ६९ सवारीसाधन आवश्यक छ', मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद् कार्यालय सचिव रमेश शिवाकोटीले भने, 'सवारीसाधनको अभाव छ। ३०/४० वर्षका करिब एक दर्जन पुराना सवारीसाधन हेटौँडा आइपुगेका छन्। केही सवारीसाधन मर्मत गर्न नमिल्ने अवस्थाका थोडा छन्। सुरुनै क्षेत्रीय प्रशासन कार्यालय हेटौँडाले ६९ सवारीसाधन आवश्यक पर्ने भएकाले उपलब्ध गराइदिन सम्बन्धित निकायसँग माग गरेको थियो।

मन्त्रालयका लागि आवश्यक सवारीसाधनका लागि प्रदेश ३ मा रहेको चितवन, ललितपुर र काठमाडौंको जिल्ला प्रशासन कार्यालयलाई सरकारी सवारीसाधनहरू २ जिप, २ पिकअप माग गरे पनि हालसम्म नआइपुगेको मुख्यमन्त्रीको कार्यालयले जनाएको छ। त्यस्तै ३ नम्बर प्रदेशका बाँकी १० जिल्लाबाट १ जिप, १ पिकअप सरकारी सवारीसाधनको माग गरेको तर दोरखाले बिग्रेको सवारीसाधन पठाएको छ। अन्य जिल्लाबाट पनि पुराना सवारीसाधन आइपुगेको कार्यालयले जनाएको छ। मुख्यमन्त्री कार्यालयका उपसचिव शालिकराम ढकालले मन्त्रालयहरूका लागि आवश्यक सवारीसाधन

हेटौँडा: विभिन्न नियमावली पारित गर्ने तयारी

विकास संवाददाता

हेटौँडा उपमहानगरपालिकाले फागुनमा हुने नगरसभाबाट विभिन्न नियमावली पारित गर्ने तयारी सुरु गरेको छ। केन्द्रिय तह र स्थानीय तहको कानून नबान्ने गरी कानून निर्माण गर्न मिल्ने भएकाले विभिन्न विधिका नियमावली निर्माण गर्ने हेटौँडा उपमहानगरले काम अगाडि बढाइरहेको छ। उपमहानगरपालिकाले नगर सभाबाट च्यापिक कार्यविधि पारित गर्ने गरी तयारी गरेको छ। स्थानीय तह आफैले बनाउन पाउने केही अरु नियमावली पनि पारित गर्ने तयारी गरिएको हेटौँडा उपमहानगरपालिकाका मेयर हरिसुब्बादुर महतले जानकारी दिए । उपमहानगरपालिकाले गरेको छलफलबाट शिक्षा नियमावली, सहकारी नियमावली, आर्थिक नियमावली, कृषि नियमावली पारित गर्ने तयारी गरेको मेयर महतले जानकारी दिए । सहकारी नियमावली कस्तो बन्नुपर्छ भन्ने विषयमा

नमएर विभिन्न कार्यालयहरूसँग माग्दै काम चलाइरहेको बताए। प्रदेश मन्त्रालयमा सवारीसाधन र निवासको समस्याले विशेष गरी अधि कृतस्तर माथिका कर्मचारीहरू आउन आनकानी गरिरहेका छन्।

भौतिक पूर्वाधार र सामाजिक विकास मन्त्रालयमा विहीबारसम्म एकजना पनि कर्मचारी आएका छैनन्। खटाएको कर्मचारीहरू आइतबारसम्म पनि आएनन् भने कडा ताकेता लगाइन्छ मुख्यमन्त्री कार्यालयका एक वरिष्ठ अधिकृतले भने। प्रदेश मन्त्रालयमा २ सय ७ कर्मचारीको दरबन्दी छ। तीमध्ये विहीबारसम्म ३० कर्मचारी मात्र उपस्थित छन्।

प्रदेशमा सटिन लागेका कर्मचारी

प्रदेश ३ को भौतिक पूर्वाधार विकास मन्त्रालयमा सचिव नहुँदा मन्त्री केशव स्थापितले मुख्यमन्त्रीको कार्यालयमा पदबहाली गर्नुपर्ने अवस्था आयो। सामान्य प्रशासन मन्त्रालयले कर्मचारी खटाइसके पनि भौतिक पूर्वाधार र सामाजिक विकास मन्त्रालय अर्भ सचिवविहीन छ। सामाजिक विकास मन्त्रालयमा खटाइएका सचिव सम्पर्क विहीन छन् भने भौतिक पूर्वाधारमा जीवथ मण्डल खटाइए पनि हाजिर भइसकेका छैनन्।

मन्त्रालय, विभाग र पायक पर्ने जिल्लामा काम गरिरहेका कर्मचारीले प्रदेशमा खटिन आनाकानी गरेका कारण समस्या भएको हो। मन्त्रालय गठनलगत्तै सामान्य प्रशासन मन्त्रालयले प्रदेश ३ मा केशव स्थापितलाई १ सय ७ कर्मचारी काज सवा गरिए पनि अहिलेसम्म ३० कर्मचारी मात्रै हाजिर भएका छन्।

मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद् कार्यालयका सचिव शिवाकोटीले कर्मचारी अभावमा एन, कानून निर्माणको तयारीमा पनि असर परेको बताए। 'उहाँहरू किन आउनुभएन उहाँहरूले नै जाने कुरा भयो, कर्मचारी भएपछि तोकिएको ठाउँमा त जानुपर्ने नि,' उनले भने, 'तत्काललाई त कर्म असर गरेको होला तर एन, कानूनको तयारी गर्ने काममा ढिला भइरहेको छ।' उनले दैनिक प्रशासनिक कार्य सञ्चालनमा पनि समस्या भइरहेको बताए।

प्रदेश ३ मा ७ मन्त्रालय स्थापना भएका छन्। मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद् कार्यालयमा २१, आन्तरिक मामिला तथा कानून मन्त्रालयमा ४१, आर्थिक मामिला तथा योजना विकासमा १८, भौतिक पूर्वाधार विकासमा २४, सामाजिक विकासमा ३०, उद्योग, पर्यटन तथा वन वातावरणमा २९ र भूमि व्यवस्था, कृषि तथा सहकारी मन्त्रालयमा २९ कर्मचारीको दरबन्दी भए पनि अधिकांश हाजिर भएका छैनन् । मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद् कार्यालयका अनुसार, मुख्यमन्त्री कार्यालयमा ८, आन्तरिक मामिलामा ४, आर्थिक मामिलामा ३, उद्योगमा ६ र भूमि व्यवस्थापन मन्त्रालयमा ५ र संसद सचिवालयमा ४ कर्मचारी मात्र कार्यरत छन्।

कर्मचारी सवाको जिम्मेवारी रहने सामान्य प्रशासन मन्त्रालयले काजमा पठाइएको कर्मचारीलाई ताकेता गरिरहेको जनाएको छ। हामीले सवा गर्ने र नगए ताकेता गर्ने हो,' मन्त्रालयका प्रवक्ता शिवराम चौपानेले भने, 'हाल कार्यरत कार्यालयले समयमै रमाना नर्दिदा पनि केही ढिला भएको हुन सक्छ। उनले खटाएको ठाउँमा नजाने कर्मचारीलाई सम्बन्धित कार्यालयले कारबाही गर्ने सक्ने दाबीसमेत गरे।

माओवादी हेटौँडाको नगर सम्मेलन सकियो

विकास संवाददाता

नेकपा (माओवादी केन्द्र) मकवानपुर हेटौँडा उपमहानगरपालिकाको दोस्रो नगर सम्मेलन सम्पन्न भएको छ । नेकपा (माओवादी केन्द्र) नगर इन्चार्ज बलराम बलको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा माओवादी केन्द्रका जिल्ला इन्चार्ज एमम् नारायणप्रसाद देवकोटाले प्रमुख अतिथि रहेका थिए । कृष्णनिष्ठहरूको विचार र व्यवहारमा एकरूपता हुनुपर्ने भन्दै उदात्त कार्यक्रममा बोल्ने बहादुरले वाम एकताले थप उर्जा मिल्नेको बताए । संविधानलाई अक्षर उज्याना गर्न नेतृत्वलाई खबरदारी गर्नुपर्ने नागरिकको जिम्मेवारी रहेको समेत कार्यक्रममा बताइएको थियो ।

कार्यक्रममा माओवादी केन्द्र मकवानपुरका संयोजक तथा प्रदेश सभा सदस्य प्रेम बहादुर पुलामी, प्रदेश सभा सदस्य अम पखान, माओवादी केन्द्रका केन्द्रीय सल्लाहकार कोशल पाण्डे, ऋषिराम पोखरेल, पाटीका संचार विभाग प्रमुख कमान सि पाखिन (पृथक) लगायतका कार्यक्रममा आतिथ्यता रहेको थियो ।

